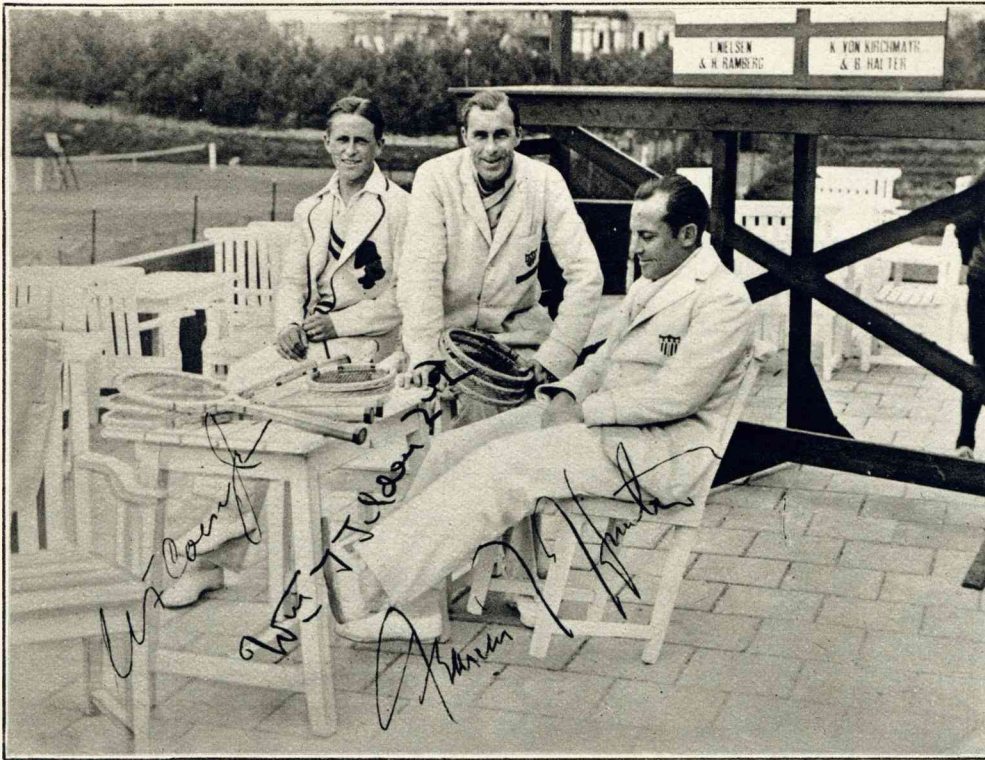

COEN, TILDEN EN HUTER.

EEN „VRIENDSCHAPPELIJKE
ONTMOETING“ tusschen mej.
Kea Bouman en Tilden.

GROOTE DAGEN OP NOORDWIJK

door TEO DE WITTE

Een dreigende lucht, met woest voorthollende wolken, kon ons niet weerhouden, om het belangrijke eindspel in het vriendelijke Noordwijksche stadion te gaan bijwonen.

't Werd hoog tijd, wilde het ijverige bestuur van den N. L. T. B., dat dezer dagen het vertrouwen in zijn leiding volkomen heeft gerechtvaardigd, het programma tijdig afwerken.

Waar tegenover stond, dat wij ons haasten moesten, wilden wij ons het evenement van dit feest: Mishu, niet laten ontgaan.

MISHU. De Roemeen! De man die ooit Spencer heeft geslagen. Met 'n techniek, die hoogstens middelmatig spel zou opleveren, indien ze niet gesteund werd door 'n keurige taktiek en 'n verbazende aantrekkelijke gewoonte, om steeds 't open plaatsje te vinden.

Dat is het dus niet, wat ons nu nog in Mishu kan bekoren. 't Is de wonderlijke wijze, waarop deze in den grond toch wispelturige speler z'n tennissen tot 'n publieke attractie weet te maken.

Coen—Timmer hadden het opgenomen tegen Castendijk—Mishu. De stugge, akelig serieuze Rotterdammer naast den beweeglijken, grilligen zuiderling.

't Werd 'n festijn voor de toeschouwers en voor Timmer—Coen, die zoo'n buitenbeentje namen voor wat hij is: 'n excentriek, die toch 'n behoorlijke partij speelt.

Het geheim van z'n uitstekend gevarieerde service, vlak voor de borst geslagen, soms uiterst scherp in backhand-stand gecapt, zoodat en Coen en Timmer er naast grijpen.

Op het eind kwam er een note gaie, doordat Mishu voor den bal, dien hij mist, den steeds voorradigen reservebal met z'n linkerhand naar den tegenstander werpt.

Totdat het uit was, hij verloor, en van woede z'n racket wegslingerde.

De lucht wordt dreigender, en als Grandguillot—Danon gemakkelijk van de Denen Larsen—Panker hebben gewonnen, wordt het regen.

Tilden—Bouman moeten nog spelen tegen Sigart—Grandguillot. De partij, waarin Tilden wat al te hebbertig blijkt, wordt spannender dan men verwachtte. Vooral Mej. Sigart weet herhaalde malen aan het net wonderen te verrichten. Ze heeft een durf en zekerheid in haar smashes, die haar op dit gebied verre superieur doet zijn boven Wills.

Maar 't druppelen wordt stroomen, en ondanks Tildens protest wordt met 2—1 in de final-set gestaakt.

De Zaterdag was welwillender en bracht al spoedig spanning in de halve eindstrijden. Dat Tilden zijn leerling Coen in drie sets sloeg, verwonderde niet. Maar 't was 'n pracht exhibition, waar-

onder Big Bill meermalen goedkeurend glimlachte, als de jongen hem wist te passeeren of met z'n niet minder krachtige service veraste. Vooral de eerste set haalde Tilden in grooten stijl en met moeite: 10—8. Toen werd het 6—3, 6—2.

Op baan III vocht Timmer tegen Hunter in wel heftigen, maar reeds beslist strijd. Hoewel de Hollander met 8—6 was voorgekomen, kwam de rust met 2—1 voor Hunter. In de laatste set liet Hunter vooral met 'n krachtige forehand den ander loopen van links naar rechts.

Ondertusschen vroeg op baan I de single Bouman—Canters aller welverdiende aandacht. Dat mejuffrouw Canters haar tweede set met 6—1 wist te winnen en de derde met 6—4 noode gewonnen moest geven, dankt zij vooral aan haar beweeglijke spel, haar oploopen, wat de zwakke backhand te stade komt. Toch vermoeden we, dat juffrouw Canters met haar reeds krachtiger backhand en haar gevarieerd spel spoedig haar vierde plaats verlaten zal.

Danon en Grandguillot stonden inmiddels met 3—6, 4—6 voor tegen Timmer—Coen. Vooral Grandguillot, die op dit tournament 'n goed figuur heeft geslagen, mocht deze prachtige resultaten op rekening schrijven van z'n vlugheid en uitstekend netspel.

Zeer sportief liep hij na de door velen betreunde nederlaag in vijf sets, onmiddellijk over naar baan I om de onderbroken set van Vrijdagavond af te werken.

'n Prestatie werd het, toen het slecht sluitende dubbel Tilden Bouman van 1—2 met 6—3 in enkele minuten werd afgemaakt.

En wat te zeggen van het feit, dat we Zondagochtend lazen, dat hetzelfde wakkere tweetal op verzoek daarna nog heeft gespeeld tegen Mishu—Krahwinkel.

Het grillige spel van den Roemeen had geen invloed op juffrouw Sigart, die kalm maar zeker doodelijk smashte en met 6—3, 6—4 den wedstrijd won.

Veel verrassingen kon de Zondag niet meer brengen.

Om half twee was begonnen met de beslissing dames-enkel en juffrouw Bouman bleef ten slotte haar off-day stemming getrouw door met 6—4, 6—4 den kamp gewonnen te geven tegen juffrouw Sigart.

Toen we gelegenheid kregen haar even aan het woord te krijgen, verklaarde ze dan ook sportief er geheel uit te zijn.

„Wimbledon beter, juffrouw Bouman. Welke combinatie gaat u beproeven?“

„'t Zelfde dubbel, en gemengd met Boorstra.“

„Ditmaal dus 'n zuivere Hollandsche damesdubbel-overwinning?“

„Laten we 't hopen. Als ik maar weer op slag kom.“

„En dan?“

„'n Maand rust. Die kan ik goed gebruiken.“

Onder het zonnetje begon de eindstrijd Tilden—Hunter, die